

[Justitsministeren.]

Til det ærede Medlem Hr. Paul Holt skal jeg sige, at vi i Ministeriet mener det rigtigst at forlænge dette Forbud, saaledes som Forholdene i det hele taget ligger. Jeg er selv personlig ikke nogen stor Tilhænger af, at man overhovedet skal give et Lands Ungdom Adgang til at iklæde sig alle mulige Uniformer. Hos mange unge Mennesker udløser det jo visse bundne Lidenskaber, saa snart de kommer i et Par lange Støvler, og saa snart de bliver uniformerede, og disse Lidenskaber tror jeg det i hvert Fald for Øieblikket er meget fornuftigt at holde i bunden Tilstand.

Til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen skal jeg kun sige, at jeg har fundet det rigtigst, alle Forhold taget i Betragtning, at give Hjemmeværnsbevægelsen den omtalte Tilladelse. For det første var Uniformerne hjemkøbt; for det andet bøjede jeg mig for det Argument, der blev fremsat, nemlig at de paagældende vilde slide i høj Grad paa deres lille Beholdning af privat Tøj, hvis de skulde udføre Øvelser i dette, og endelig mener jeg for det tredje ogsaa, at der kan ligge en Fordel i, at Medlemmer af Hjemmeværnsforeningerne, naar de bærer deres Vaaben til og fra Øvelserne, er uniformerede, saa de meget nemt kan legitimere deres Ret til at bære Vaaben. Tilladelsen er givet i meget begrænset Omfang, idet den kun indeholder Beføjelse til at bære Uniform paa Vejen til og fra Øvelser, og derudover kun i ganske enkelte Tilfælde, ved Mindeparader, hvortil der dog skal indhentes Tilladelse fra Justitsministeriet, og denne Tilladelse kan der kun søges om fra Region, fra Hovedledelsen; de enkelte Grupper kan saaledes ikke faa Lov til ved særlige Lejligheder at bære Uniform, men det kan kun tillades Hjemmeværnsforeningerne i deres Helhed, naar Hovedledelsen mener, der er Grund til at søge om det. Bortset fra dette er Tilladelsen til at bære Uniform begrænset til Vejen til og fra Øvelser, og den indebærer som sagt ogsaa den Fordel, at de unge, der færdes paa Gader med Vaaben, meget nemt kan legitimere sig. Jeg takker som sagt for den venlige Modtagelse.

Johs. Christiansen: Hvis det drejer sig om at legitimere sig for Hjemmeværnsbevægelsens Folk, skulde det næppe være nødvendigt, at de bærer Uniform; Legitimationen er vist tiltrækkelig fremhævet gennem de Vaaben, disse unge Mennesker gaar med. Jeg fastholder min Beklagelse af, at man har fundet sig foranlediget til at dispensere fra Uniformsloven. Naar den højt-

ærede Justitsminister anfører som en af Grundene til Dispensationen, at de unge Hjemmeværnsfolk, hvis de ikke faar Uniform, vil slide paa deres civile Tøj, kan det naturligvis være rigtigt, men det er der adskillige andre i Samfundet, der maa, og det er jo ikke den højtærede Justitsminister ubekendt, at der før Dispensationens Meddelelse forelaa Henvendelse fra adskillige om, hvorvidt det ikke var muligt at faa det Tøj, der er medgaaet til Uniformer, anvendt til civil Brug. Jeg beklager, at hverken den højtærede Justitsminister eller den højtærede Handelsminister har været i Stand til at tage det nødvendige Hensyn til Henvendelserne i Sommer; det vilde have været meget mere værdifuldt, om Uniformsklædet var gaaet til dette Formaal.

De ærede Medlemmer Hr. Ole Bjørn Kraft og Hr. Svend Nielsen henviste til den Overenskomst, der er truffet mellem Forsvarsministeriet og Hjemmeværnsbevægelsen. Denne Overenskomst har dog formentlig intet som helst at gøre med Spørgsmaalet om, hvorvidt Hjemmeværnsfolkene skal gaa i Uniformer eller ej. De ærede Medlemmer kan kun gøre de Betragtninger gældende ud fra den bestemte Forudsætning, at man dermed paa Forhaand anerkender, at disse Korps eller Hjemmeværnsfolk har et militært Tilsnit, for ellers har Tilladelsen til at bære Uniform ingen som helst Relation til den Overenskomst, der er truffet mellem Forsvarsministeriet og Hjemmeværnsforeningerne. Jeg maa dog protestere imod, at man ind i Uniformsretten lægger, at der allerede skulde være truffet, om jeg saa maa sige, en skjult Aftale om, at Hjemmeværnsbevægelsen allerede betragtes som en Slags militær Institution.

Justitsministeren (Elmqvist): Det er forkert, naar det ærede Medlem udtaler, at Uniformsklædet kunde være brugt til andre Formaal. Det drejede sig ikke om Uniformsklæde, men om færdigsyede Uniformer.

Naar det ærede Medlem dernæst siger, at Hjemmeværnsfolkene vil være tilstrækkeligt legitimerede, naar de færdes paa Gader med Vaaben, i Kraft af de Vaaben, de har, er det netop ikke Tilfældet, idet Politiet ikke ved at se en Mand færdes med Vaaben, naar han ikke har Uniform paa, kan afgøre, om han tilhører Hjemmeværnet eller ej, eller om det er berettiget, at han har Vaaben eller ej. Har han derimod Hjemmeværnsuniform paa, er det meget let for Politiet at afgøre det, og det er en af Fordelene ved den Dispensation, der er givet.